

Meditatie Pasen

1 Petrus 1 vers 3 t/m 6

'Geprezen zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus: in zijn grote barmhartigheid heeft hij ons opnieuw geboren doen worden door de opstanding van Jezus Christus uit de dood, waardoor wij leven in hoop. Er wacht u, die door Gods kracht wordt beschermd omdat u gelooft, in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt. U ziet de redding tegemoet, die aan het einde van de tijd zeker geopenbaard zal worden. Verheug u hierover, ook al moet u nu tot uw verdriet nog een korte tijd allerlei beproevingen verduren'. Met Pasen gaat het over 'Ik ben de opstanding en het leven' - woorden die ons wel hoop geven, maar het lijkt dan wel hoop van het kaliber 'stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw'. Want wat betekent het nou dat voor ons leven hier en nu dat Jezus is opgestaan? Wat hebben we daar vandaag en morgen en volgende week aan?

Voor de dagen van ons leven betekent het dat we een kwalitatief ander leven mogen leven. Want doordat Jezus aan het kruis gestorven is voor ons, is er voor ons een nieuw leven mogelijk. Een leven bevrijd van duisternis, van angsten en schuld. Een leven verlost van oordelen en beschuldigingen. En dat is niet iets dat we zelf moeten bewerken – daar kun je zelf dus niets aan doen. Je kunt jezelf niet redden. Dat is nou genade. Als God had moeten wachten tot we 't verdiend hadden, als God had moeten wachten tot wij zo ver waren – dan had er nooit verzoening plaatsgevonden.

Goddank heeft Hij het niet van ons laten hangen. Het is zijn liefde, het is zijn initiatief.

Dat geeft ontspanning en rust. Daardoor is het misschien wel mogelijk om de stille rust die God je geven wil of gegeven heeft – ook te bewaren. Want in de afgelopen dagen ging het hier steeds over stil worden. Rust ervaren in alle onrust en onvrede, zekerheid voelen in alle onzekerheid en twijfel. Maar hoe kun je nu die stille rust ervaren als je van alles zou moeten om de verzoening tussen jou en God te bewerkstelligen? Hoe zou je een kalme vrede kunnen ervaren als je hard moet werken aan de totstandkoming van Gods koninkrijk?

God heeft uit liefde voor ons zijn Zoon overgegeven in handen van mensen. Jezus is uit liefde voor zijn Vader en uit liefde voor ons die weg van lijden en sterven gaan. Na een hele worsteling waarin Hij steeds meer alleen kwam te staan kon hij zich uit liefde onderwerpen aan de wil van zijn Vader. Hij is uit liefde voor God en ons gestorven aan het kruis.

Toen God zijn Zoon nieuw leven gaf, toen Jezus uit de dood opstond, zette God daarmee de wereldorde op z'n kop. Zijn koninkrijk brak aan in die man die stierf aan het kruis... Het wordt ons gegeven. Wat een genade! En het is voor hier en nu. Maar toch ook weer niet.

Want de dood mag dan wel verslagen zijn – hier sterven wij nog altijd de fysieke dood. En hier – in deze wereld en in deze werkelijkheid is er nog genoeg doodsheid. Het is aan de ene kant hier en nu opstaan. Maar het is ook een erfenis die later uitbetaald zal worden.

Petrus schrijft dat in zijn brief. De man die om 't hardst roept dat hij Jezus nóóit in de steek zou laten, ook die man keert Jezus de rug toe, hij ontkent tot driemaal toe dat hij Jezus kent... Maar het is niet het einde van de verbondenheid tussen Petrus en Jezus. Jezus is hem genadig, net zoals hij de anderen genadig is, net zoals Hij ons genadig is. 'Ga Immanuëlkerk – GKV Enschede-West - vol van Gods liefdesamen onderweg 7– naar Galilea,' zegt Jezus tegen Petrus en de anderen. En ze gaan. Een nieuwe toekomst tegemoet. Ze worden opnieuw door Jezus aangenomen.

Niet dat vanaf dat moment hun leven alleen in voorspoed verloopt. Petrus wacht ook een gruwelijke dood. En zo zijn er velen die hun geloven met de dood moeten bekopen of die op een andere manier bedreigd worden in hun bestaan vanwege de naam van God. Petrus is heel nuchter: wees blij met de genade die je ontvangen hebt, dat het een bemoediging mag zijn in alles wat je in je leven te verduren krijgt.

Jezus leeft – God heeft zijn opstandingkracht gegeven. Aan Jezus. Aan ons. Je mag opnieuw beginnen – sterk en krachtig door het nieuwe leven dat je ontvangen hebt, moedig door zijn opstandingskracht...

Ds. M. Kollenstaart